

ELÄMÄN LEIPÄ

Joh. 6:1-15

1. Sen jälkeen Jeesus meni Galilean, se on Tiberiaan, järven tuolle puolelle.
2. Häntä seurasi paljon kansaa, sillä he olivat nähneet tunnusteet, joita hän teki sairaille.
3. Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsineen.
4. Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.
5. Kohottaessaan katseensa Jeesus näki paljon kansaa tulevan luokseen. Hän sanoi Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?"
6. Jeesus sanoi sen koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä.
7. Filippus vastasi: "200:n denarin leivistä ei riittäisi heille edes vähäistä palaa kullekin."
8. Toinen hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi Jeesukselle:
9. "Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta eiväthän ne riitä näin monelle?"
10. Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan." Siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin 5000, istuutuivat maahan.
11. Jeesus otti leivät, kiitti ja jakeli istuville, samoin kaloistakin, niin paljon kuin he halusivat.
12. Kun he olivat syöneet kyllikseen, Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan."
13. He kokosivat kaksitoista täyttä korillista leivänpalasia, mitkä viidestä ohraleivästä olivat aterioineilta jääneet tähteeksi.
14. Nähdessään tämän Jeesuksen tekemän tunnusteon ihmiset sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli tuleva maailmaan."
15. Kun Jeesus huomasi heidän aikovan tulla ja väkisin tehdä hänet kuninkaaksi, hän vetäytyi taas vuorelle, hän yksin.

Onko se mahdollista?

Joka kerta kun kohtaamme jonkun tehtävän tai haasteen, kysymme: "Onko se mahdollista? Pystynkö siihen? Jaksanko sen? Onko minulla varaa siihen? Kestääkö terveyteni sitä?" Kysymys omista rajoistamme on erittäin kipeä. Ylpeytemme ajaa meidät helposti omien kykyjemme suuruudenhulluun yliarvioimisen ja sitten kipeiden pettymysten tiellä masennuksen monttuun. Oikea itsensä arvioiminen sekä ihmisten että Jumalan edessä on nöyryyttä.

Uskovat kristityt elävät aivan samassa maailmassa kuin muutkin ja joutuvat kohtaamaan opiskelun, arkityönsä, perheittensä ja yhteiskunnan monet paineet, mutta sen lisäksi Jeesus esittää heille kaikkein suurimman haasteen. *"Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni!"* Mutta uskovan voimavarat eivät rajoitu pelkästään hänen lahjakkuuteensa, voimiinsa ja häntä tukevan uskoviensa yhteisön keskinäiseen apuun. Ylösnoussut Jeesus lupaa kaikkivallassaan olla omiensa kanssa tässä maailmanvalloitustehtävässä. Siksi voimme ja saamme syntimme anteeksi saaneina ja Jeesuksen rakkauden omistaneina innolla lähteä liikkeelle tätä tehtävää toteuttamaan.

Tekstimme opetuslasten, Filippuksen ja Andreaan, tavoin lähdemme seuraamaan Jeesusta ja julistamaan Hänen evankeliumiaan niin sukulaisten, ystävien, tuttujen, työtoverien kuin vieraampienkin parissa. Joku saa kutsun lähteä lähetystyöhön kauemmaksikin. Jeesuksen seurassa olemme saattaneet nähdä innostavia näkyjä Jumalan valtakunnan tulemisesta. Olemme ehkä kuulleet, että evankeliumi on levinnyt

kuluneiden viimeisten 50 vuoden aikana laajemmalle maailmaan kuin koskaan aikaisemmin. Nykyisellä maailmanlaajalla kristillisen seurakunnan kasvuvauhdilla, jota monet vainot eivät ole sammuttaneet, on mahdollista lähi vuosikymmenien aikana saada evankeliumi kaikkien kansat ja kieliryhmien kuultavaksi. Olemme opetuslasten tavoin myös nähneet jotain Jeesuksen uudistavasta ja parantavasta työstä keskellämme, vaikka omassa maanosassamme ja maassamme evankeliumi näyttää pikemminkin kärsivän tappioita kuin leviävän uusiin sydämiin.

Paluu Jeesuksen luo

Opetuslapset olivat saapuneet laajalta lähetysmatkaltaan, jonka aikana moni oli parantunut, riivaajatkin olivat väistyneet ja he olivat saaneet julistaa monille evankeliumia Jumalan valtakunnan tulosta. Voitoista huolimatta matka oli ollut rasittava. Mutta Jeesuksen luokse palattuaankin he joutuivat jälleen suurten hälisevien ihmisjoukkojen keskelle. Lisäksi heille kantautui pahaenteinen viesti siitä, että kuningas Herodes oli murhannut Johannes Kastajan ja tavoitteli Jeesustakin käsiinsä. Voitollisen keskelle hiipi merkittävä alakuloisuus. Miten tämä Jeesuksen liike menestyisi jatkossa?

Jumalan valtakunta

Jeesus näki opetuslasten väsymyksen ja vei heidät toiselle puolelle Galilean järveä vuorelle lepäämään. Mutta kansanjoukot tulivat maitse perässä. Heidän tultuaan Jeesus alkoi opettaa Jumalan valtakunnan evankeliumia sekä levon tarpeessa oleville opetuslapsille että ympärille kerääntyneille kansanjoukoille:

Jumalan valtakunta oli heidän keskellään. Sen Kuningas Jeesus puhui heille, jotta he olisivat parannuksessa ja uskossa kääntyneet Jumalan armahdettaviksi ja Jumalan hallittaviksi. Jumalan valtakunta ei toteutuisi ulkoisella vallanotolla vaan niin, että ihmissydämet taipuisivat Jeesuksen rakkauden ja totuuden hallintaan. Jumalan hallintavalta sydämissä ei kuitenkaan jäisi pelkäksi sisäiseksi kokemukseksi, vaan sen tuli näkyä myös käytännön elämänä, rakkauden tekoina. Vankeja tuli käydä katsomassa, sairaita ja yksinäisiä auttamassa ja nälkäisille tuli antaa ruokaa.

Nälkäisille syötävää

Kansa oli kuunnellut Jeesusta pitkään ja tullut nälkäiseksi. Jeesuksen perään kiiruhtaessaan ihmiset eivät olleet varautuneet eväin matkaan. Juuri tällainen tilanne tarjosi Hänelle tilaisuuden soveltaa omaa opetustaan. Hän halusi rakkaudessaan ruokkia nälkäiset, mutta antoi saman haasteen Filippukselle ja Andreaalle. Jeesus tarjosi heille mahdollisuutta toteuttaa rakkautta nälkäisiä kuulijoita kohtaan. Hän halusi osoittaa, että se, minkä Hän antaa tehtäväksi on myös mahdollista toteuttaa. Ei tosin omin voimavaroin, omin kyvyin ja omalla viisaudella, vaan antamalla Jeesuksen päättää asioista ja luovuttamalla oma köyhyys Herran siunattavaksi.

Kysymys ei kuitenkaan koskaan ole jonkinmoisesta automaatista niin, että kuultuasi Jeesuksen opetusta, lähden sitä siitä vain toteuttamaan. Ilman Jeesuksen omaa läsnäoloa emme voi tehdä mitään emmekä saada mitään todellista aikaan. Herra vie meidät käytännön tilanteisiin, joissa Hän kaikkein ensimmäiseksi osoittaa meidän omien mahdollisuuksiemme rajat. Samalla Hän kuitenkin haastaa meidät luottamaan omiin mahdollisuuksiinsä. Ei kuitenkaan ikään kuin ne olisivat meidän käytettävissämme, vaan niin että me annamme omat riittämättömät ja olemattomat voimavaramme Herran käsiin ja käytettäväksi.

Mistä ostamme leipää?

Jeesus ei kysynyt neuvoa opetuslapsiltaan missään muussa kuin tässä tilanteessa: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?" Kysymys oli hämmästyttävä, sillä paikalla oli 5000 miestä ja naisia ja lapsia vähintään toinen mokoma. Filippus ei vastannut kysymykseen "mistä", vaan torjui koko kysymyksen mielettömänä, sillä heillä ei yksinkertaisesti ollut rahaa ostaa leipää. Jeesuksen kysymys ei itse asiassa ollutkaan tarkoitettu neuvon pyynnöksi, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä. Jeesus halusi antaa Filippukselle ja Andreaalle tilaisuuden mitata tilanteita Jumalan mahdollisuuksista käsin, eikä omista laskelmistaan käsin. Mutta Filippuksen vastaus jäi kokonaan laskelmoinnin tasolle. Andreas pääsi kuitenkin hiukan pidemmälle. Hän tuli kertomaan Jeesukselle: *"Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa..."* Siihen sisältyi uskoa, että ehkä Jeesus kykenisi tekemään niillä jotain, mutta sitten hän ikään kuin nauroi oman ajatuksensa ulos jatkamalla: *"...mutta eiväthän ne riitä näin monelle?"*

Sekä Filippuksen että Andreaan vastaukset olivat täysin rehellisiä ja vilpittömiä. Kumpikaan ei sanonut Jeesukselle: "Sinä kykenet käsittelemään tämän tilanteen", koska he eivät yksinkertaisesti nähneet sitä mahdollisuutta. On ehdottomasti parempi, että avoimesti tunnustat sen, että et luota Herraan, kuin teeskentelet uskovasi sellaista, mitä kuitenkin pohjimmiltasi epäilet. Opetuslasten epäusko ei estänyt Jeesusta suorittamasta ihmettä eikä Jeesus vähäisimmässäkään määrin arvostellut kumpaakaan heistä. Pikemminkin Jeesus tarttui juuri siihen, mitä Andreas ehdotti ja teki sen mahdolliseksi.

Niukkuus runsaudeksi

Ennen kuin Jeesus teki ihmettä, Hän käski opetuslapsia asettamaan kansan ryhmiin ateriointia varten. Jeesus halusi, että asiat suurten ihmeidenkin ympärillä tapahtuivat järjestyksessä niin, että jokaisen tarpeet voitiin järjestelmällisesti täyttää. Evankeliumin, elämän leivän, levittämisenkin tulee tapahtua järjestelmällisesti, riittävän pienissä ryhmissä ja niin, ettei kukaan jää ilman sitä.

Mikä sitten riitti ruokkimaan tuon valtaisan kansanpaljouden. Siinä seisoivat poikanen ja Herra Jeesus. Poikasen leivät ja kalaset olivat aivan olematonta tarpeen suuruuteen nähden. Mutta Jeesukselle ne olivat enemmän kuin tarve. Niistä jäi 12 korillista yli. Tähteitä ei heitetty pois, vaan kerättiin ja käytettiin myöhemmin. Tähteiden jääminen kyllä kertoo siitä, että suurimpienkin ihmeiden keskellä ihmiset voivat olla itsekkäitä ja ahnehtia ottamaan enemmän kuin, mitä jaksoivat syödä. Kaikki saivat syödä kyllikseen. Jeesus ei jakanut vain välipalaa vaan täyden aterian. Jeesus kykenee siunaamaan meidän vähäiset viisi leipäämme ja kaksi kalaamme niin, että niistä riittää.

Evankeliumi

Evankeliumilla on täsmälleen samanlainen ominaisuus kuin poikasen kaloilla ja leivällä Jeesuksen käsissä. Kun evankeliumin elämän leipää jaetaan pois, se ei koskaan vähene, vaan antaja ja vastaanottaja saavat siitä kyltymätöntä ravintoa sielujensa iankaikkiseksi ravinnoksi. Evankeliumi on tarkkaan määrätty sanoma, joka sisältää neljä asiaa:

1. Kristus kuoli meidän syntiemme tähden kirjoitusten mukaan.
2. Hänet haudattiin.
3. Hän nousi kolmantena päivänä kuolleista kirjoitusten mukaan.
4. Hän ilmestyi yli 500 hengelle.

Näihin neljään lauseeseen sisältyy se evankeliumi, josta Paavali kirjoittaa näin: *"Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni sellaisena kuin minä sen teille julistin."* (1.Kor 15:2) Evankeliumi on Jumalan voima, siinä Herra Jeesus Kristus sanaan sidottuna, sanassa ja sanan alla, sanalla ratsastaen tulee suoraan sellaisen ihmisen sydämeen, joka ottaa evankeliumin sanan vastaan. Evankeliumissa koko Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen siunaus: syntien anteeksiantamus, vanhurskauttaminen ja iankaikkinen elämä siirtyy ihmisen omistukseen. Evankeliumin sana riittää tuhansille ja taas tuhansille eikä koskaan vähene eikä menetä voimaansa.

Evankeliumin jakajat

Mutta evankeliumi tarvitsee tänäänkin jakajansa. Kysymys ei ole siitä, kuinka paljon sinulla on tietoa tai taitoa evankeliumin sisällöstä ja sen levittämisestä. Kysymys on siitä, että Jeesuksen käsissä nuo neljä lausetta saavat ihmeellisen siunauksen ja kykenevät pelastamaan Sinunkin ympärilläsi ihmisiä. Vaikka et omilla sanoillasi voi ketään pelastaa etkä sydämiä ruokkia, jakamalla lyhentämätöntä evankeliumin sanaa saat nähdä, että sen kautta Jeesus kykenee pelastamaan ja ruokkimaan niitä, jotka avaavat sydämensä sille.

Hallitsija vai leipäkuningas

Jeesus otti poikasen eväät vastaan, siunasi ne ja suuri ihme tapahtui. Sen avulla Jeesus halusi ajallisen tasolla kertoa, että Hän itse on iankaikkisen elämän leipä, niin kuin Hän seuraavana päivänä kansalle selitti. Mutta eivät opetuslapset eikä muukaan ruokittu kansa ymmärtänyt ihmeen todellista merkitystä. He kyllä osasivat soveltaa Moosekselle annettua lupaus siitä, että Jumala antaisi tulevaisuudessa profeetan, joka tekisi samanlaisia ja suurempiakin tekoja kuin Mooses. Mooses oli antanut erämaassa kansalle mannaa syötäväksi. Nyt heidän edessään oli ilmeisellä tavalla se profeetta, josta Mooses oli puhunut: *"Tämä on totisesti se profeetta, joka oli tuleva maailmaan."*

Jeesus oli todella Mooseksen lupaama profeetta, mutta siitä tehty johtopäätös tehdä Jeesuksesta vaikka väkisin leipäkuningas oli väärä. He halusivat kuningasta, joka kykeni täyttämään heidän ajalliset tarpeensa. Mutta he eivät halunneet taivuttaa sydämiään tämän Jeesuksen hallittaviksi. He halusivat hallita Kuningasta, jotta Kuningas olisi täyttänyt heidän tarpeensa helposti ja vaivattomasti. Jeesus ei suostu sellaisten ihmisen kuninkaaksi, jotka kyllä haluavat Häneltä etuja, mutta eivät halua seurata Hänen tahtoaan. Jeesus täyttää kyllä nälkäisten tarpeet, mutta Hän ei suostu leipäkuninkaaksi.

Opetuslapset hullaantuivat kansan mukana. Jeesuksen oli määrättävä heidät ensin lähtemään toiselle puolelle järveä veneellä ja sitten Hän hajotti kansanjoukot ja vetäytyi yksinäisyyteen rukoilemaan. Jumalan valtakunnan Kuninkuus hankittaisiin ristin ja kärsimyksen tiellä, tiellä, jolle lähdettiin rukouksesta, Isän sydämeltä. Elämän antava leipä on Golgatalla murrettu Jeesuksen ruumis ja Hänen pyhä maahan vuotanut uhriverensä.

Herra huolehtii

Vaikka Jeesuksen ihmeen syvin merkitys oli iankaikkisen elämän leivässä, joka vasta kykenee tyydyttämään ihmisen syvimät tarpeet, se oli samalla myös ajallinen ihme. Jeesus on luvannut tarvittaessa jopa ajallisten ihmeiden kautta huolehtia omiensa tarpeista.

Tapasin joitakin vuosia sitten erään Kiinan maanalaisen kirkon eli kotikirkkojen evankelistan Japanissa. Hän kertoi, miten ensi kertaa kun hänet ja hänen miehensä pidätettiin, alle kouluikäiset lapset jäivät yksin kotiin. Kukaan naapureista ei tiennyt mitään yöllisistä pidätyksistä ja kotona oli vain pieni kulhollinen riisiä lasten ruoaksi. Koko kolmen kuukauden pidätysajan lapset kävivät syömässä riisikulhosta eikä se sinä aikana, kun äiti oli vankilassa tyhjentynyt. Tämä evankelista ei yksinkertaisesti keksinyt mitään muuta selitystä tälle asialle kuin sen, että Jeesus teki heidän kodissaan kolmen kuukauden ruokkimisihmeen.

Jaettu vai ehyt sydän

Mutta usein täällä yltäkylläisessä Suomessa alamme pyydellä apua raha-asioissa Herralta vasta sitten, kun kaikki omat ja pussillinen tämän maailman keinoja on käytetty loppuun. Herra on kuitenkin luvannut, että kaikissa tarpeissa Hänen puoleensa saa kääntyä aivan ensimmäiseksi kunhan Herra itse saa olla tärkeimpänä ja Päätäjänä meidän asioissamme.

Lähetystyö, tuon pelastavan elämän sanan vieminen suurille joukoille vaatii edelleen ravintoa ja rahaa. Onko tänään, kun lähetysjärjestöilläkin on jaettavana enemmän taloudellista niukkuutta kuin takavuosien kasvua, vielä mahdollista voitollisesti viedä evankeliumia kaikkeen maailmaan. Usein Herran on vietävä meidät taloudelliseen ahdinkoon. Herra tahtoo osoittaa meille, että työ Jumalan valtakunnassa ei saa lähteä liikkeelle tasapainotetusta budjetista vaan siitä, että Jumala asetetaan ensimmäiseksi, että Hänen valtakuntansa pääsee valloittamaan meidän sydämemme ja että etsimme Hänen vanhurskaan tahtonsa toteutumista niin omassa henkilökohtaisessa elämässämme kuin lähetysjärjestöjen ja seurakuntien toiminnassa.

Rahan puute ei koskaan ole evankeliumin etenemisen todellinen este, sillä Herra on luvannut täyttää kaikki meidän todelliset tarpeemme. Kysymys on siitä, annatko sen vähän mikä Sinulla on kokonaan Hänen käyttöönsä ja toimitko silloinkin, kun et näe vielä Herran suuria mahdollisuuksia, Hänen ohjeittensa mukaan. Jos ja kun niin toimit, tulet näkemään, että Herra itse vastaa sanastaan. Mutta muista, Herra ei koskaan tule suostumaan Sinun hallittavaksesi vaan Sinun on suostuttava Hänen valtansa alle. Tulet silloin löytämään Hänessä Herran ja Vapahtajan, joka kykenee täyttämään ylenpalttisesti sekä sinun hengelliset kuin ajallisetkin tarpeesi voidaksesi toteuttaa Hänen tahtoaan.

Älä siksi kerää omaisuutta varastoidaksesi sitä täällä ajassa. Käytä se niin, että taivaaseen tullessasi saat nähdä monen ihmisen toivottavan sinut tervetulleeksi siitä syystä, että sinun omaisuutesi käytön vaikutuksesta hekin saivat kuulla evankeliumin ja pelastuivat taivaaseen uskomalla kuulemansa armon ja totuuden sanan.

Ananin kirkon rakentaminen

Pienen pieni noin 10-15 hengen Ananin seurakunta Japanissa halusi rakentaa kirkon, jotta elämän sana pääsisi leviämään kaupunkiin. Eräs nuorena leskeksi jäänyt rouva lahjoitti kirkon tontin. Japanissa tontit ovat todella kalliita. Ja kun kirkon viereen valmistui pappila ja tarvittiin lisää tonttitilaa parkkipaikoiksi, hän lahjoitti lisää. Hän ei etsinyt itselleen nimeä, vaan sen pienen kaupungin asukkaiden pelastusta ja evankeliumin menestystä. Kun kirkko saatiin valmiiksi, hänen suurimmaksi huolekseen tuli saada sinne ihmisiä Sanan kuuloon. Hän on osoittautunut seurakunnan innokkaimmaksi Her-

rasta todistajaksi. Mutta mikä sen kaiken taustalla on, sain sielunhoidossa usein nähdä. Vilpitön kilvoitus, että hänen omat asiansa olisivat Herran edessä kunnossa. Hän on tarvinnut usein synninpäästön sanaa ja haluaa yhä syvemmin tuntea Herraa Sanan kautta. Hän etsii Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan ja se näkyy täällä ajassa myös uskollisuutena omaisuudenkäytössä.

Entä Sinä?

Miten on Sinun laitasi? Onko Jeesus Kristus saanut jo tulla Sinun Kuninkaaksesi? Saako hän käyttöönsä Sinun koko niukan omaisuutesi, vai vain sen mikä sinulta jää ylitse omien tarpeittesi. Annatko Herralle koko aikasi ja kaiken työsi vai vain ylimääräisen. Herra voi siunata Sinut monille siunaukseksi jos annat elämäsi Hänen ja Elämän Sanan palvelukseen.

Ellet vielä voi tunnustaa Jeesusta Hallitsijaksesi, käänny Hänen puoleensa tänään. Tunnusta, että olet huono hallitsija omalle elämällesi, pyydä anteeksiantamusta ja armoa Jeesuksen uhrin tähden. Herra haluaa ruokkia Sinua iankaikkisen elämän leivällä ja huolehtia myös Sinun ajallisista tarpeistasi, jotta voisit palvella Häntä ja myös muita ihmisiä. Luovu jo omien laskelmiesi varassa elämisestä ja anna itsesi Herran käyttöön.